

ΕΚΔΙΔΕΤΑΙ
ΚΑΤΑ' ΣΑΒΒΑΤΟΝΓΡΑΦΕΙΑ
ΤΗΣ ΕΤΑΙΡΕΙΑΣ
ΕΝ ΤΗ ΑΚΑΔΗΜΕΙΑ

ΤΑ ΠΑΤΡΙΑ

ΟΡΓΑΝΟΝ ΤΗΣ ΕΤΑΙΡΕΙΑΣ ΤΗΣ ΥΠΕΡ ΤΩΝ ΠΑΤΡΙΩΝ ΑΜΥΝΗΣ

ΕΚΤΥΠΟΥΤΑΙ
ΕΙΣ 20,000
ΑΝΤΙΤΥΠΩΝ
ΚΑΙ
ΔΙΑΝΕΜΕΤΑΙ
ΔΩΡΕΑΝ

* Εκδιδόμενον τῇ επιμελείᾳ επιτροπῆς ἐκ τῶν κ. κ. Γ. Ν. Χατζιδάκι, Κ. Γ. Ζησόφου καὶ Ι. Μ. Δαμβέργη διευθύνοντος.

ΤΙΝΕΣ ΟΙ ΕΧΘΡΟΙ:

Τόσον πολὺ ἀγαπῶμεν πάντες οἱ Ἕλληνες τὴν πατρίδα ἡμῶν, ὥστε ἐὰν ἐπαρουσιάζετο κανεὶς, κηρύττων καὶ ἀποδεικνύων, ὅτι ἐσώθη αὕτη καὶ διετηρήθη ἀνὰ τοὺς αἰῶνας ὄχι διὰ τῆς ἐμμονῆς εἰς τὴν πίστιν τῶν πατέρων, ὄχι διὰ τῆς λατρείας τῆς ἐλληνικῆς γλώσσης, ὄχι διὰ τῆς ἐθελοθυσίας καὶ τῆς ἀφοσίωσης, ἀλλὰ διὰ τῆς θρησκευτικῆς ἀδιαφορίας, διὰ τῆς περιφρονήσεως τῆς γλώσσης, διὰ τῆς συμφεροντολογίας καὶ τοῦ ἀπομισμού, τότε τὰ κηρύγματα ταῦτα ὄχι μόνον θ' ἀπετέλουν τοῦ λοιποῦ τὰ νέα ἐθνικὰ ιδεώδη, ἀλλὰ καὶ ἀξίος λιθοβολισμοῦ θὰ ἐκρίνετο ὁ ἀντιστρατευόμενος κατ' αὐτῶν. Ἀφοῦ ὅμως πάντες εἴμεθα σύμφωνοι περὶ τῶν αἰτίων, εἰς τὰ ὅποια ὀφείλεται ἡ ἀπὸ τόσων ἐχθρῶν σωτηρία καὶ ἀπὸ τόσων κινδύνων ἀπολύτρωσις, δὲν εἶναι ἀπορίας ἀξίον τὸ νὰ ὑπάρχουν Ἕλληνες, φιλοπάτριδες φυσικὰ Ἕλληνες, ἀδιαφοροῦντες ὅταν ὑπονομεύεται ἡ πίστις, ὅταν διαφθείρεται ἡ γλῶσσα, ὅταν διδάσκεται ἡ πρὸς μόνον τὰ ταπεινὰ ἐγὼ μας ἐθελοθυσία καὶ ἀφοσίωσις;

Ἀλλὰ θὰ ἐρωτηθῶμεν: Ποιοὶ εἶναι οἱ ἀποτρόπαιοι αὐτοὶ ἐχθροί; Τίνες οἱ ὑπονομευτοὶ καὶ διαφθορεῖς καὶ οἱ ἀξιοὶ ἀγχόνης διδάσκαλοι;

Ἀντὶ ἡμῶν, ἄς ἐρωτήσῃ ἕκαστος ἑαυτόν, καθ' ἣν στιγμήν ἐν μέσῳ τῆς οἰκογενείας ἡ τῶν φίλων του ἀδιασφαλτος καὶ με ἐλαφρὰν συνειδήσιν ὀμιλεῖ ἢ ἀκούει νὰ ὀμιλοῦν ἀπροσέκτως ἢ καὶ ἀνευλαβῶς περὶ θρησκείας. Καθ' ἣν στιγμήν ἐν πλήρει ὁδῷ ἀκούει ἀσυγκίνητος καὶ ἀδιάφορος τὰς φρικωδεστέρους τῶν βλασφημιῶν.

Ἀντὶ ἡμῶν, ἄς ἀποκριθῇ ἕκαστος κατὰ τὴν στιγμήν, κατὰ τὴν ὁποίαν καὶ εἰς ἑαυτόν καὶ εἰς τὰ τέκνα του συγχωρεῖ τὴν στρέβλωσιν τῆς γλώσσης, τὴν ἀντικατάστασιν τῶν λέξεων τῆς διὰ ξενικῶν, τὴν ταπείνωσιν αὐτῆς καὶ ἀνευλαβῆ χρήσιν.

Ἀς ἀποκρίνεται τέλος κάθε φοράν κατὰ τὴν ὁποίαν σκέπτεται καὶ ἐργάζεται ὑπὲρ τῶν συμφερόντων του, ὅταν ταῦτα ἐρχονται εἰς προστριβὴν ἢ σύγκρουσιν πρὸς τὰ γενικὰ συμφέροντα καὶ πρέπει ἢ ταῦτα ἢ ἐκεῖνα νὰ νικήσουν ἢ νὰ νικηθῶν. Ὅταν λ.χ. πρόκειται νὰ πειθαρ-χῇ, νὰ ἐκτελέσῃ ὑποχρεώσεις, νὰ ὑπακούσῃ εἰς νόμους, νὰ πληρώσῃ φόρους... Ὅταν πρόκειται νὰ ἐκλέξῃ μεταξὺ ἑαυτοῦ καὶ τῆς Πατρίδος.

Ἐκ τῶν ἀποκρίσεων, τὰς ὁποίας θὰ λάβῃ ἕκαστος, θὰ ἐννοήσῃ πολὺ περισσότερα παρ' ὅσα τῷ λέγομεν. Ἐκ τῶν ιδίων ἀποκρίσεων θὰ ὀδηγηθῇ πρὸς μάντευσιν καὶ εὐρεσιν τῶν ἐχθρῶν, τοὺς ὁποίους ζητεῖ καὶ τοὺς ὁποίους πρέπει νὰ τιμωρήσῃ, ὑπερασπίζων ὄχι ἑαυτόν, ἀλλὰ τὴν ἀγαπητὴν του Πατρίδα τὴν ὑπ' αὐτῶν ἀπειλούμενην καὶ ὑπονομευομένην.

ΤΟ ΑΓΙΟΝ ΕΥΑΓΓΕΛΙΟΝ

Κυριακὴ Σαμαρείτιδος

(Ἰωάν. Κεφ. 4, 5. 44)

Κείμενον.

Τῷ καιρῷ ἐκείνῳ ἔρχεται ὁ Ἰησοῦς εἰς τὴν πόλιν τῆς Σαμαρείας λεγομένην Συχάρ, πλησίον τοῦ χωρίου ὃ ἔδωκεν Ἰακώβ Ἰωσήφ τῷ υἱῷ αὐτοῦ· ἦν δὲ ἐκεῖ πηγή· τοῦ Ἰακώβ. ὁ οὖν Ἰησοῦς κεκοπιακῶς ἐκ τῆς ὁδοπορίας ἐκαθέζετο οὕτως ἐπὶ τῇ πηγῇ· ὥρα ἦν ὥστε ἔκτῃ⁸. ἔρχεται γυνὴ ἐκ τῆς Σαμαρείας ἀντλήσαι ὕδωρ. λέγει αὐτῇ Ἰησοῦς· δός μοι πιεῖν. οἱ γὰρ μαθηταὶ αὐτοῦ ἀπελθούθεισαν εἰς τὴν πόλιν ἵνα τροφὰς ἀγοράσωσιν. λέγει οὖν αὐτῷ ἡ γυνὴ Σαμαρεῖτις· πῶς σὺ Ἰουδαῖος ὢν παρ' ἐμοῦ πιεῖν αἰτεῖς, οὐσης γυναικὸς Σαμαρείτιδος; οὐ γὰρ συγχρῶνται Ἰουδαῖοι Σαμαρεῖταις. ἀπεκρίθη ὁ Ἰησοῦς καὶ εἶπεν αὐτῇ. εἰ ᾔδεις τὴν δωρεάν τοῦ Θεοῦ, καὶ τίς ἐστὶν ὃ λέγων σοι, δός μοι πιεῖν, σὺ ἂν ἤτησας αὐτόν, καὶ ἔδωκεν ἂν σοι ὕδωρ ζῶν· λέγει αὐτῷ ἡ γυνὴ. κύριε, οὐτε ἀντλήμα⁴ ἔχεις, καὶ τὸ φρέαρ ἐστὶ βαθύ. πόθεν οὖν ἔχεις τὸ ὕδωρ τὸ ζῶν; μὴ σὺ μείζων εἶ τοῦ πατρὸς ἡμῶν Ἰακώβ, ὃς ἔδωκεν ἡμῖν τὸ φρέαρ, καὶ αὐτὸς ἐξ αὐτοῦ ἐπὶ καὶ οἱ υἱοὶ αὐτοῦ καὶ τὰ θρέμματα αὐτοῦ; ἀπεκρίθη ὁ Ἰησοῦς καὶ εἶπεν αὐτῇ, πᾶς ὃ πίνων ἐκ τοῦ ὕδατος τούτου διψήσει πάλιν. ὃς δ' ἂν πῖνῃ ἐκ τοῦ ὕδατος οὗ ἐγὼ δώσω αὐτῷ, οὐ μὴ διψήσει εἰς τὸν αἰῶνα, ἀλλὰ τὸ ὕδωρ ὃ δώσω αὐτῷ γενήσεται ἐν αὐτῷ πηγὴ ὕδατος ἀλλομένου εἰς ζῶν αἰώνιον⁵. λέγει πρὸς αὐτόν ἡ γυνὴ. κύριε, δός μοι τοῦτο τὸ ὕδωρ, ἵνα μὴ διψῶ μηδὲ ἔρχωμαι ἐνθάδε ἀντλεῖν. λέγει αὐτῇ ὁ Ἰησοῦς· ὑπάγε⁶ φώνησον τὸν ἄνδρα σου καὶ ἐλθέ ἐνθάδε. ἀπεκρίθη ἡ γυνὴ καὶ εἶπεν· οὐκ ἔχω ἄνδρα· λέγει αὐτῇ ὁ Ἰησοῦς· καλῶς εἶπας ὅτι ἄνδρα οὐκ ἔχω· πέντε γὰρ ἄνδρας ἔσχες καὶ νῦν ὃν ἔχεις οὐκ ἐστὶ σου ἀνὴρ. τοῦτο ἀληθὲς εἶρηκας. λέγει αὐτῷ ἡ γυνὴ. κύριε, θε-
ωρῶ ὅτι προφήτης εἶ σύ, οἱ πατέρες ἡμῶν ἐν τῷ ὄρει τούτῳ προσεκύνησαν· καὶ ὑμεῖς λέγετε ὅτι ἐν Ἱεροσολύμοις ἐστὶν ὁ τόπος, ὅπου δεῖ προσκυνεῖν. λέγει αὐτῇ ὁ Ἰησοῦς· γύναι, πιστεύσόν μοι, ὅτι ἔρχεται ὥρα ὅτε οὔτε ἐν τῷ ὄρει τούτῳ, οὔτε ἐν Ἱεροσολύμοις προσκυνήσετε τῷ πατρὶ. ὑμεῖς προσκυνεῖτε, ὃ οὐκ οἴδατε, ἡμεῖς προσκυνούμεν, ὃ οἴδαμεν· ὅτι ἡ σωτηρία ἐκ τῶν Ἰουδαίων ἐστίν. ἀλλ' ἔρχεται ὥρα, καὶ νῦν ἐστίν, ὅτε οἱ ἀληθινοὶ προσκυνῶνται προσκυνήσουσι τῷ πατρὶ ἐν πνεύματι καὶ ἀληθείᾳ· καὶ γὰρ ὁ πατὴρ τοιούτους ζητεῖ τοὺς προσκυνούντας αὐτόν, πνεῦμα ὁ Θεός, καὶ τοὺς προσκυνούντας αὐτόν ἐν πνεύματι καὶ ἀληθείᾳ δεῖ προσκυνεῖν. λέγει αὐτῷ ἡ γυνὴ. οἶδα ὅτι Μεσσίας ἔρχεται, ὃ λεγόμενος Χριστός. ὅταν ἔλθῃ ἐκεῖνος ἀναγγελεῖ ἡμῖν πάντα. λέγει αὐτῇ ὁ Ἰησοῦς· ἐγὼ εἰμι ὁ λαλῶν σοι. καὶ ἐπὶ τούτῳ ἦλθον οἱ μαθηταὶ αὐτοῦ, καὶ ἐθαύμα-

σαν ότι μετά γυναικός ἐλάλει οὐδείς μέντοι εἶπε, τί ζητεῖς ἢ τί λαλεῖς μετ' αὐτῆς;

Ἀφῆκεν οὖν τὴν ὑδρίαν αὐτῆς ἡ γυνὴ καὶ ἀπῆλθεν εἰς τὴν πόλιν, καὶ λέγει τοῖς ἀνθρώποις· δεῦτε ἴδετε ἄνθρωπον ὃς εἶπέ μοι πάντα ὅσα ἐποίησα· μήτοι οὐτός ἐστιν ὁ Χριστός; ἐξῆλθον οὖν ἐκ τῆς πόλεως καὶ ἤρχοντο πρὸς αὐτόν.

Ἐν δὲ τῷ μεταξὺ ἡρώτων αὐτὸν οἱ μαθηταὶ λέγοντες· ραββί, φάγε. ὁ δὲ εἶπεν αὐτοῖς· ἐγὼ βρωσὶν ἔχω φαγεῖν, ἢν ὑμεῖς οὐκ οἰδατε· ἔλεγον οὖν οἱ μαθηταὶ πρὸς ἀλλήλους· μήτις ἤνεγκεν αὐτῷ φαγεῖν; λέγει αὐτοῖς ὁ Ἰησοῦς· ἐμὸν βρωμὰ ἐστίν, ἵνα ποιῶ τὸ θέλημα τοῦ πέμψαντός με, καὶ τελειώσω αὐτοῦ τὸ ἔργον· οὐχ ὑμεῖς λέγετε, ὅτι τετραμήνός ἐστι καὶ ὁ θερισμός ἐρχεται; ἰδοὺ λέγω ὑμῖν, ἐπάρατε τοὺς ὀφθαλμούς ὑμῶν, καὶ θεασάσθε τὰς χώρας, ὅτι λευκαὶ εἰσι πρὸς θερισμὸν ἡδὴ· καὶ ὁ θερίζων μισθὸν λαμβάνει καὶ συνάγει καρπὸν εἰς ζωὴν αἰώνιον, ἵνα καὶ ὁ σπείρων ὁμοῦ χαίρει καὶ ὁ θερίζων. ἐν γὰρ τούτῳ ὁ λόγος ἐστὶν ὁ ἀληθινός, ὅτι ἄλλος ἐστὶν ὁ σπείρων καὶ ἄλλος ὁ θερίζων. ἐγὼ ἀπέστειλα ὑμῖς θερίζειν, ὁ οὐχ ἡμεῖς κεκοπιάκατε· ἄλλοι κεκοπιάκασι, καὶ ὑμεῖς εἰς τὸν κόπον αὐτὸν εἰσελθούσθε. Ἐκ δὲ τῆς πόλεως ἐκείνης πολλοὶ ἐπίστευσαν εἰς αὐτὸν τῶν Σαμαρειτῶν διὰ τὸν λόγον τῆς γυναικός, μαρτυρούσης ὅτι εἶπέ μοι πάντα ὅσα ἐποίησα. ὡς οὖν ἦλθον πρὸς αὐτὸν οἱ Σαμαριταῖ, ἡρώτων αὐτὸν μέναι παρ' αὐτοῖς· καὶ ἔμεινεν ἐκεῖ δύο ἡμέρας. καὶ πολλὰ πλείους ἐπίστευσαν διὰ τὸν λόγον αὐτοῦ, τῇ τε γυναικὶ ἔλεγον ὅτι οὐκέτι διὰ τὴν σὴν λαλίαν πιστεύομεν· αὐτοὶ γὰρ ἀκηκόαμεν³ καὶ οἶδαμεν, ὅτι οὗτος ἐστὶν ἀληθῶς ὁ Σωτὴρ τοῦ κόσμου ὁ Χριστός.

Σημειώσεις.

1) Π ἡ γή=φρέαρ. 2) Ἐ ξ α θ έ ζ ε τ ο ο υ τ ω ς=ἀπλῶς καὶ ὡς ἔτυχεν ἐπὶ τοῦ ἐδάφους. 3) Ἐ κ τ η=ἡ καθ' ἡμᾶς μεσημβρία. 4) Ἀ ν τ λ η μ α=σχοινίον δι' οὗ καταβιβάζεται δοχεῖον εἰς φρέαρ καὶ ἐξάγουσιν ὕδωρ. 5) Ἀ λ λ ο μ έ ν ο υ εἰς ζ ω η ν αἰώνιον. =Τὸ ὅποιον ἀναβλύζει καὶ παρέχει εἰς τοὺς πίνοντας αὐτὸ ζωὴν αἰώνιον.=6) Ὁ Ἰησοῦς εἰς παράκλησιν τῆς γυναικός, ἵνα δώσῃ αὐτῇ τὸ ὕδωρ ἐκεῖνο τὸ ζῶν, δὲν ἀποκρίνεται ἀμέσως, ἀλλὰ θέλει πρότερον νὰ φέρῃ αὐτὴν εἰς συναίσθησιν τῆς ἡθικῆς αὐτῆς καταστάσεως, εἰς ἣν μετὰ τέχνης εἰσάγει αὐτήν.

ΑΠΟΣΤΟΛΙΚΑ ΔΙΔΑΓΜΑΤΑ

ΤΟ ΟΝΟΜΑ ΤΩΝ ΧΡΙΣΤΙΑΝΩΝ

(Ἐκ τῶν Πράξεων ΙΑ'. 19-30)

Ἡ Ἀντιόχεια ἦτο πόλις πολυάνθρωπος καὶ ὑπὸ πολλῶν συχναζομένη, ὅθεν καὶ πλοῦτος μέγας εἶχεν ἐκεῖ ἀναπτυχθῆ· ὡς ἐκ τῆς μεγάλης λοιπὸν πληθύσεως τῶν κατοίκων ἐν Ἀντιοχείᾳ ἦτο πολὺς καὶ ὁ θερισμός· καὶ ἐντεῦθεν οἱ Ἀπόστολοι ἔδδει νὰ διαμείνωσιν ἐκεῖ περισσότερον χρόνον, καὶ ἔμειναν ἐν ὁλόκληρον ἔτος· ὡς τοῦτο συνέβη καὶ ἐν Ἐφέσῳ, ἐν ᾗ ὁ Παῦλος διέμεινε τρία ἔτη καὶ ἐν Κορίνθῳ ἔνθα ἔμεινεν ἐν καὶ ἡμισυ ἔτος. Οὕτω διὰ τῆς μακρᾶς διαμονῆς τῶν Ἀποστόλων ἐν ταῖς μεγαλοπόλεσιν ἔλαβον ἀρχὴν ἐν αὐταῖς καὶ Χριστιανικαὶ Ἐκκλησίαι, καὶ προήλθον ἐκείθεν τὰ σπουδαιότερα τοῦ Εὐαγγελικοῦ κηρύγματος ἀποτελέσματα.

Συνεκόλουν δὲ οἱ Ἀπόστολοι ἐν Ἀντιοχείᾳ, καθ' ὅλον τὸ ἐτήσιον χρονικὸν διάστημα τῆς ἐκεῖ διαμονῆς αὐτῶν, τοὺς πιστοὺς εἰς Ἐκκλησίαν καὶ κοινὴν προσευχήν, ὅτε ἀνέπτυσσον καὶ τὰ Εὐαγγελικὰ δόγματα εἰς τὰ συναθροιζόμενα καὶ

ἀπαρτίζοντα τὴν Ἐκκλησίαν πλήθη. Πρώτην δὲ φοράν ἐν Ἀντιοχείᾳ οἱ πιστοὶ εἰς Χριστὸν ἐπεκλήθησαν «Χριστιανοί», καθότι πρότερον ἐκαλοῦντο μαθηταί, ἀδελφοί, ἄγιοι, πιστοὶ κτλ. Ἐδήλον δὲ πᾶσιν ἐκλήθησαν Χριστιανοί, ἐὰν τοῦτέστιν αὐτοὶ ἀφ' ἑαυτῶν ἐκλήθησαν οὕτω, ἡ οἱ Ἑθνικοὶ Εἰδωλοῦνται ἀπέδωκαν εἰς αὐτοὺς τὴν τοιαύτην ὀνομασίαν ὡς καὶ ἄλλοτε ἀπεκάλουν αὐτοὺς Ναζωραίους καὶ Γαλιλαίους.

Ἐν τῇ Νέᾳ Διαθήκῃ «Προφήτης» σημαίνει ἐνίοτε ἀπλῶς διδάσκαλος ἢ Εὐαγγελιστής, προωρισμένος ὑπὸ τοῦ Θεοῦ εἰς κήρυγμα καὶ ἀνάπτυξιν τῶν Εὐαγγελικῶν ἀληθειῶν. Τοιοῦτοι Προφῆται ἀναχωρήσαντες ἐξ Ἱερουσολύμων ἦλθον εἰς Ἀντιόχειαν, καθ' ὃν χρόνον οἱ Ἀπόστολοι Βαρνάβας καὶ Σαῦλος διέμενον ἐκεῖ.

Εἰς ἐκ τῶν προφητῶν ἐκείνων καλούμενος Ἀγαθὸς πιστὸς βεβαίως καὶ αὐτὸς εἰς Χριστὸν, ἐμπνεόμενος ὑπὸ τοῦ Ἁγίου Πνεύματος, προεῖπεν, ὅτι μέλλει νὰ λάβῃ χώραν ὅσον οὐπὼ μεγάλη πείνα, ἥτις ἐμελλε νὰ ἐπεκταθῇ εἰς ὅλην τὴν οἰκουμένην, ὃ ἐστὶν εἰς ὅλον τὸ ἀχανές τότε Ρωμαϊκὸν Κράτος. Καὶ ὄντως, λέγει ὁ Λουκᾶς, ἡ πείνα ἐκείνη ἢ προαγγελεῖται ὑπὸ τοῦ Ἀγαθοῦ, συνέβη ἐπὶ Κλαυδίου τοῦ Αυτοκράτορος τῶν Ρωμαίων.

Ἀπαντες οἱ Χριστιανοὶ κατὰ τὰς ἡμέρας τῶν Ἀποστόλων ἦσαν τόσῳ στενῶς συνδεδεμένοι, ὥστε ἀπετέλουν μίαν οἰκογένειαν, ἀφοῦ καὶ τὰ κτήματα αὐτῶν ἐπώλουν καὶ κατέθετον τὸ ἀντίτιμον αὐτῶν ὑπὲρ κοινῆς χρήσεως καὶ τὰ πάντα εἶχον κοινά· τοῦτο συνέβαινεν ἐν Ἱερουσολύμοις ἐπομένως ἢ θλίψις ἢ τὸ πάθημα τοῦ ἐνός ἐθεωρεῖτο ὡς κοινὸν πάθημα τῆς ὅλης Χριστιανικῆς οἰκογενείας. Ἡ προφητεία λοιπὸν τοῦ Ἀγαθοῦ ἐν Ἀντιοχείᾳ περὶ μελλούσης μεγάλης καὶ γενικῆς πείνης διήγειρε μέγα ἐνδιαφέρον παρὰ τοῖς ἐκεῖ Χριστιανοῖς ὑπὲρ τῶν ἐνδεῶν ἀδελφῶν· ὅθεν ἅπαντες οἱ πιστοὶ ἐν τῇ μεγαλοπόλει Ἀντιοχείᾳ διενεόθησαν νὰ συλλέξωσι βοήθειαν, καθ' ἣν ἕκαστος εἶχε δύναμιν, ὥπως ἀποστείλωσιν αὐτὰς εἰς τὴν Ἰουδαίαν. Καὶ ὄντως, ὥρισεν ἕκαστος ποσὸν τι ἀναλόγως τῆς περιουσίας αὐτοῦ, καὶ παρέδωκαν εἰς τοὺς δύο Ἀποστόλους, τὸν Βαρνάβαν καὶ Σαῦλον, προτιθεμένους νὰ μεταβῶσιν εἰς Ἱερουσαλὴμ, ὥπως δώσωσιν αὐτὰ εἰς τοὺς ἐκεῖ πρεσβυτέρους, οἵτινες δικαίως καὶ ἀμερολήπτως νὰ διανεμώσιν εἰς τοὺς ἔχοντας χρεῖαν ἀδελφούς.

ΕΘΝΙΚΗ ΜΟΥΣΑ

Ο ΚΟΝΤΟΓΙΑΝΝΗΣ

Τί ἔχουν τῆς Γούρας τὰ βουνὰ καὶ στέκουν μαρμαμένα;
Μῆνα χαλάζι τὰ χτυπᾷ; μῆνα βαρὺς χειμῶνας;
Κι' οὐδὲ χαλάζι τὰ χτυπᾷ; οὐδὲ βαρὺς χειμῶνας,
Ὁ Κοντογιάννης πολεμᾷ χειμῶνα, καλοκαίρι.

ΕΠΙ ΤΗΣ ΔΕΚΑΕΤΗΡΙΑ ΤΩΝ ΠΑΤΡΙΩΝ

ΣΥΓΧΑΡΗΤΗΡΙΑ ΓΡΑΜΜΑΤΑ

ΤΟΥ ΠΡΩΗΝ ΠΡΩΘΥΠΟΥΡΓΟΥ

Φίλε Κύριε Διευθυντὰ τῶν «Πατριῶν»

Συγχαρησάτέ μοι τὴν ὁμολογίαν ὅτι τοῦ ἐν τῇ κατακλειδί τοῦ δεκάτου ἔτους ὡραίῳ μὲν, ἀλλὰ μελαγχολικῷ ἐπιλόγῳ περισσώτερον μὲ ἤρρεσεν ὁ περὶ Συνεχείας τοῦ ἔργου γενναῖος πρόλογος τοῦ πρώτου ἀριθμοῦ τοῦ ὑπ' ἀγαθὸν ἀστέρα, ὡς πιστεύω ἀνατείλαντος ἐνδεκάτου ἐνιαυτοῦ.

Ἀπορῶ τῷ ὄντι πῶς καὶ ἐπὶ μίαν στιγμὴν ἀθιμίας ἐξηλεύσατε τὸ ἐπιδεικτικὸν τοῦ ἀδρᾶ εἰσφορᾶ ἐν τῷ Ζωολογικῷ Κήπῳ ἱδρυμένου κλωθῶ καὶ τῶν ἐν αὐτῷ εὐτυχῶν τροφίμων, «τῶν διαλα-

ΑΛΑΜΑΝΑ

Β'

«ΤΑ ΒΑΡΔΟΥΣΙΑ ΤΑ ΨΗΛΑ»

λούντων»,—ὡμεῖς εἶπατε—τὸ σκόπιμον τῆς ὑπὲρ τοῦ Κήπου δωρεᾶς. Ἐκεῖ, τὰ θηρία ὠρύονται ἐπιθυμοῦντα ἐλευθερίαν, ἀλλὰ πρὸ παντὸς ζητοῦντα βορᾶν· καὶ διὰ τοῦτο εὐθὺς ὡς ἐμπλησθῶσι κόρου ὑπὸ φυλάκων προθύμως προσφερόντων σάρκας καὶ αἵμα, περιλείχονται ἡδυπαθῶς καὶ ἀμνήμονα τοῦ διὰ τὸ ἀλύτρωτον πόνου ἐξαπλοῦνται.

Ἄλλ' ἐν τῷ Κήπῳ τῶν Πατριῶν παιδεύονται οὐ μόνον μὴ χωροῦντες, ἀλλ' οὐδὲ καὶ ἄλλως δεκτικοὶ ἐγκλείσεως εἰς κλωθὸν τροφίμοι, ζῶν μνημεῖον περιφέροντες ἕκαστος τὸ στήθος τὸ καθ' ἐβδομάδα ὡς ἅγιαν κοινωνίαν δεχόμενον τὴν δωρεάν μετὰδωσιν ἄρτου αὐλοῦ τοῦ τρέφοντος νοῦν καὶ καρδίαν, τοῦ ἐνδυναμοῦντος εἰς πίστιν, τοῦ ἀναπτέρουντος εἰς ἐλπίδα, τοῦ ἀνδρίζοντος τὸ φρόνημα, τοῦ ἐξυνοῦντος τὰς ψυχὰς «τῶν Ἑλλήνων τοῦ εὐκαί σφόδρα νοοῦντος» γένους κατὰ τὸν αἰδισμόν ἡμῶν ἐν Νικαίᾳ Αὐτοκράτορα Θεόδωρον Δάσκαριν τὸν Β'.

Εἰς τοῦ τοιοῦτου μνημείου τὴν θεραπείαν ἀποσιώσαντες τὰς φροντίδας αὐτῶν οἱ περὶ τὰ Πατριὰ ἱεροπόλοι, ἃς ἀρκεθῶσιν εἰς τὴν χαρὰν ὅτι ὁ καθ' ὅσον ἔρανος ἐπέτρεψεν εἰς τοὺς φύλακας ἐπὶ δεκαετίαν ὅλην μετ' ἀσβέστου λύχνου νὰ ἀγρυπνήσωσιν. Ἡ δ' ἐκ τοῦτου αὐξηθεῖσα πεποίθησις ἐπὶ τῇ τῷ ἔργῳ καὶ ἐπὶ τὸν ζῆλον τῶν ἐργατῶν, θέλει βεβαίως κεντρίσει καὶ τὴν εἰς ὕλικήν συνδρομὴν προθυμίαν τοῦ Ἑλληνικοῦ πληρώματος.

Ἐρρωσθε

Στεφ. Δραγούμης

ΤΟΥ ΥΠΟΥΡΓΟΥ ΤΩΝ ΕΞΩΤΕΡΙΚΩΝ

Πρὸς τὸν κύριον Πρόεδρον τῆς ἐταιρείας τῆς ὑπὲρ τῶν Πατριῶν Ἀμύνης,

Ἐπὶ τῇ συμπληρώσει δεκαετίας ἀφ' ἧς ἡ καθ' ὡμᾶς Ἐταιρεία, ἐπιγνώσκουσα τὴν ἀνάγκην πλήρους ὑπὸ τοῦ λαοῦ κατανοήσεως τῶν ἀληθῶν αὐτοῦ συμφερόντων, ἀνέλαβε τὴν ἐκδοσὶν τῶν Πατριῶν, καθήκον μου θεωρῶ ν' ἀπευθύνω πρὸς αὐτὴν θερμὰ τὰ συγχαρητήριά μου, ἀλλὰ καὶ νὰ διατυπώσω ταυτοχρόνως εὐχὰς ὑπὲρ παραιτέρω εὐδωσέως τοῦ ὑπ' αὐτῆς ἀναληφθέντος Ἑθνικοῦ ἔργου.

Μετ' ὑπολήψεως ἐξαίρετου

Ἰω. Γρυπάρης.

ΤΟΥ ΥΠΟΥΡΓΟΥ ΤΩΝ ΕΚΚΛΗΣΙΑΣΤΙΚΩΝ ΚΑΙ ΤΗΣ ΔΗΜΟΣΙΑΣ ΕΚΠΑΙΔΕΥΣΕΩΣ

Πρὸς τὰ Πατρία,

Ἐγκάρδια συγχαρητήρια διὰ τὴν ἐπιμόχθως συντελεσθεῖσαν δεκαετὴ πατριωτικὴν σταδιοδρομίαν καὶ θερμὰς εὐχὰς πρὸς ὑπόλοιπον μακρὸν καὶ ἀνετον βίον διὰ τῆς θερμῆς ἀγάπης καὶ τῆς ἀνεπιφυλάκτου ἀγωγῆς πάντων τῶν Ἑλλήνων, ἀναγνωριζόντων ὡς ἴδιον τὸν διὰ τὴν θρησκείαν καὶ τὸ ἔθνος μέγαν ὡμῶν σκοπόν.

Ἀπ. Γ. Ἀλεξάνδρου

ΤΟΥ ΠΡΥΤΑΝΕΩΣ ΤΩΝ ΠΑΝΕΠΙΣΤΗΜΙΩΝ

Κύριε Πρόεδρε,

Αἱ μυριάδες φύλλων, ἅπανα ἐσκόρπισαν ἐπὶ δεκαετίαν ἡδὴ ὅλην τὰ Πατρία εἰς ὅλας τὰς γωνίας τοῦ Ἑλληνισμοῦ, εἶναι ὑπηρεσία δυσεκτίμητος, ἣν παρέσχετε εἰς τὴν Ἑλληνικὴν γυναικὴν, προσπαθῆσαντες νὰ στομώσητε αὐτήν, νὰ τὴν ἐνθαρρύνετε, νὰ τὴν παρηγορήσητε, νὰ τὴν ἐνθαρρύνετε, νὰ τὴν παρηγορήσητε, ὅτι ἐξεπληρώσατε μέγα καθήκον ἐθνικὸν εἶναι βεβαίως ἀνταμοιβὴ μεγαλυτέρα οἰουμένης συγχαρητηρίου.

Μετ' ἐξαίρετου τιμῆς

Σπυρ. Π. Λάμπρος.

Ἐγράψαμεν καὶ ἄλλοτε (Πάτρια 1904 ἀρ. 7 Μαΐου 1) ὅτι δὲν εἶναι πάντοτε ἀληθὴς ἡ γνώμη ὅτι «οἱ κάμποι τρέφουν ἄλογα καὶ τὰ βουνὰ λεβένταις»· διότι εἰς τὴν Τραχίνα τὴν ἐπὶ τῆς ὑπερηφάνου Οἴτης ἐγεννήθη ὁ Ἐφιάλτης καὶ ἐν Σπάρτῃ θηρεύων ἐπὶ τοῦ Ταυγέτου καὶ εἰς τὸν Εὐρώταν λουόμενος ἀνῆλθεν εἰς τοῦ στρατιώτου τὴν ἡλικίαν ὁ Ἀριστόδημος, ὁ δειλὸς τῶν Θερμοπυλῶν (ὁ τρέσας), ἐν Λεβαδείᾳ δ' ἐγεννήθη ὁ Λάμπρος Κατσώνης οὐχὶ πολὺ μακρὰν τῆς Κωπαΐδος καὶ παρὰ τὴν λιμνοθάλασσαν τοῦ Μεσολογίου ὁ Ἀθανάσιος Ραζηκότσικας, τῆς φρουρᾶς ἐν τῇ πολιούρχίᾳ (1825—1826) ἡ ἀδαμαντίνη ὑπερηφάνια. Ἄλλ' ὅμως συνήθως τὸ περιβάλλον διαπλάττει τὰς ψυχὰς ἀγερώχους ἢ βορβοροκυλίτους, ἐξ ἀκτίνων ἡλιακῶν ἢ ἐξ ἀκκινῶν, ἐκ πετάλων ῥόδου ἢ συρφετώδεις.

Ποῦ ἐγεννήθη ὁ Διάκος; Ἀπὸ τῶν Ἀροαίων, ἀπὸ τῆς Κυλλήνης τῆς Πελοποννήσου, ἀπὸ τῆς Πίνδου, ἀπὸ τῆς Οἴτης, ἀπὸ τοῦ Τυμφορηστοῦ, ἀπὸ τοῦ Παναγιωτικοῦ ὄρους ἐν τῇ Στερεᾷ βλέπει τις αἰρόμενον ὑπερέφελον ὄρος· μετὰ τῶν σημειρῶν ἐπαρχίδων Παρνασσίδος καὶ Δωρίδος, τὸν Κόρακα. Εἶναι αὐτὰ Βαρδούσια τὰ ψηλά, μετὰ τὸν Ὀλυμπον τὸ ὑψηλότερον ἀληθῶς ὄρος τῆς Ἑλληνικῆς γῆς. Αἱ πλευραὶ αὐτοῦ, ἐξ ὧν πηγάζουσιν ὁ Σπερχεῖος ἀφ' ἐνός, ὁ Μόρνος ἀφ' ἑτέρου, καλύπτονται ὑπὸ δρυός, κέδρου, ἐλάτης, εἰς λιμῶνας δὲ ἰων καὶ ἄλλως ἀνθοστεφεῖς μέχρι τῆς κορυφῆς βόσκουσι τὸ θέρος κατὰ πυκνὰς ἀγέλας αἰγες καὶ πρόβατα, καὶ τὰ παιδάριά τῶν ποιμένων καὶ τῶν ἐπ' αὐτοῦ χωρίων τρέφονται μὲ τῶν λειμώνων τούτων τὰ εὐδῶ χαμοκέραια.

Ἐπὶ τῆς πλευρᾶς τῆς πρὸς τὰ νοτιοδυτικὰ τοῦ ὄρους εἶναι ἡ Ἀρτοτίνη, πρωτεύουσα σήμερον τῆς ἐπαρχίας Δωρίδος, καὶ πρὸς ἀνατολὰς ἐν τῇ ἐπαρχίᾳ Παρνασσίδος, ὑψηλὰ ἐπὶ τῆς ὀρθίας κλιτύος, διὰ μικροῦ χειμάρρου βιαίου διαιρουμένη εἰς δύο συνοικίας, εἶναι ἱδρυμένον τὸ χωρίον Μουσούνιτσα. Ταῦτα τὰ δύο χωρία περίσμενα ἐρίζουσι λέγοντα, ἰδικὸν μου γέννημα ὑπῆρξεν ὁ Ἀθανάσιος Διάκος.

ΑΘΑΝΑΣΙΟΣ ΓΡΑΜΜΑΤΙΚΟΣ

Τοῦτο, ὅτι ἡ Ἀρτοτίνη καὶ ἡ Μουσούνιτσα, δηλαδὴ ἡ Δωρίς καὶ ἡ Παρνασσὶς ἀμφισβητοῦσι τοῦ Διακοῦ τὴν γένεσιν, μὲ δμίχλην ἀσφαλείας πολλὴν ἐσκέπασε τὴν καταγωγὴν τοῦ Διακοῦ. Ἡμεῖς πειθόμεθα εἰς τὰς ἡμετέρας ἐρεῦνας καὶ τὰς σημειώσεις καὶ διηγήσεις τοῦ Βασιλείου Βούσγου. Οὗτος συμπολεμιστὴς τοῦ Διακοῦ, ἔλεγεν ὅτι ἐν Μουσούνιτση ἐγεννήθη ἐκεῖνος τῷ 1788, ἀφ' οὗ ἐτῶν τριάκοντα καὶ ἐνός ἦτο ἐν τῇ μάχῃ τῆς Ἀλαμάνας καὶ κατὰ τὸ μαρτύριον αὐτοῦ. Κατὰ τὰς ἐρεῦνας δὲ τοῦ γράφοντος ταῦτα ὁ πατὴρ τοῦ Διακοῦ Νίκος Κούστας, υἱοθετηθεὶς ὑπὸ τοῦ ἐκ μητρὸς θεοῦ τοῦ Γραμματικοῦ¹ τοῦ ἐξ Ἀρτοτίνης, ἔλαβε τὸ ἐπιθετὸν ἐκεῖνου καὶ σύζυγον ἐξ Ἀρτοτίνης. Τούτου ἕνεκα ὁ Διάκος καὶ ἐκ τῆς μάχης του καὶ ἐκ τῆς μητρὸς του ἦτο Δωριεύς, πρὶν δὲ λάβῃ τὸ ἀγγελικὸν σχῆμα τοῦ μοναχοῦ, καὶ τοῦ δοθῇ τὸ ἀγιασθὲν ἐπιθετὸν Διάκος, ἐκαλεῖτο Ἀθανάσιος Γραμματικός.

ΤΟ ΠΑΡΑΔΕΙΓΜΑ

Εὐτυχὴς ἂν γεννηθῇ τις ἐν χρόνῳ ἔργων ἀνδρείας ἢ πνευματικῆς ὑψηλοφροσύνης. Τότε, ἂν μὴ δυσμενεῖς τύχῳσι καὶ

¹) Τὸ ἐπιθετὸν μαρτυρεῖ ὅτι ὁ οἶκος ἦτο ἀνδρῶν ἐγγραμμάτων.

ροί, δὲν εἶναι δυνατόν, ἀλλ' ἢ νὰ μεγαλοουργήσῃ οὗτος. Οἱ παῖδες τῶν διωζάντων ἐκ τῶν Ἀθηνῶν τοὺς Πεισιστρατίδας ἐβάδισαν εἰς τὸν Μαραθῶνα καὶ πάλιν οἱ τῶν Μαραθωνομάχων ἐπλευσαν εἰς τὸν Εὐρυμέδοντα, οἱ τοὺς Πέρσας τοῦ Αἰσχύλου ἀκούοντες διδασκομένους καὶ τοῦ Κρατίνου τὴν Πιτύνην ἐγείρουσι τὸν Παρθενῶνα καὶ τῆς Πολιάδος Ἀθηνᾶς τὸν ναὸν καὶ πέμπουσι τὴν μεγαλειοτάτην εἰς κάλλος καὶ Ἑλληνικὴν χάριν πομπὴν τῶν Πανθηναίων. Ἦθελον καταποντίσῃ ἡμᾶς αἱ στρατιαὶ τῶν Ἀράβων, ἀν μὴ ἀσφαλὲς κυβερνήτης ἐπὶ τοῦ πλοίου τῆς ἐθνικῆς ὑπερηφανίας ἐσφῆεν αὐτὸ ἡ ἀνάμνησις τῶν νικῶν τοῦ Ἡρακλείου κατὰ τῶν Ἀράβων καὶ τῶν Περσῶν, ἡρώικοι δὲ ἴστανται κατὰ τῆς ὁσμаниκῆς τίγρεως ἐπελθούσης ὁ Νικόλαος Παλαιολόγος καὶ ὁ Σγουρομαλλαῖος καὶ ὁ Γραΐτσας καὶ ὁ Κορκόδειλος Κλαδᾶς καὶ ἄσπιλα παραδίδουσι τὰ ἱερὰ λείψανα τῆς ἐθνικῆς ὑπερηφανίας εἰς τοὺς ἄρματωλους καὶ τοὺς κλέφτας, ἐπειδὴ ἄσπιλα παρέλαβον αὐτὰ παρὰ τοῦ Κωνσταντίνου Παλαιολόγου, τοῦ ἀθούρου ἀλλ' οὐχὶ καὶ νωθροῦ, τοῦ εὐμενεστάτου ἀλλὰ μὴ κρύπτοντος ὑπὸ τὴν εὐμένειαν δολόφρονα βουλευμᾶτα, τοῦ εἰλικρινοῦς ἀλλ' οὐχὶ καὶ σκκιοῦ ἄρχοντος τοῦ λαοῦ του.

ΤΟ ΠΕΡΙΒΑΛΛΟΝ

Ὅποῖος ἀληθῶς ἀψευδὲς παιδαγωγὸς τὸ παράδειγμα, ἀλλ' ὅποιος ζωῆς πάροχος εἶναι καὶ τὸ περιβάλλον. Τοῦ Διάκου τοὺς νηπιακοὺς κλαυθμηρισμοὺς τοὺς ἰσχυροὺς ἐναρμονίως συνώδευον ὁ πάταγος τῆς μάχης τῶν Ἀνδριταίων ἐν Καταδόθρα, ἀντικρὺ πρὸς ἀνατολὰς τοῦ Κόρακος, καὶ τῶν ὑπὲρ τὴν Μουσούνιτσαν πετομένων ἀετῶν ἡ κλαγγή, καὶ βρυχάλημα δι' αὐτὸν ἦσαν τᾶςματα τοῦ κλέφτου ὑπὸ τὰ κρούματα τοῦ ταμπούρα ἄδοντος τὰς πράξεις καὶ τὸν θάνατον τοῦ Βλαχαρμάτα Βέργου, τοῦ Δρόσου αὐτοῦ περήφανου, τοῦ περικαλλοῦς Γιάννη ἀπὸ τοὺς Εὐλικούς, τοῦ Βλαχοθανάση τοῦ νικήσαντος εἰς Μύτικαν καὶ Ξηροπήγαδον τοὺς Τούρκους τῶν Σαλῶνων. Καὶ ἀνεπτύσσετο εἰς παιδίον καὶ ἔβλεπε τοὺς ἐφήβους νὰ παίζωσι τὰ σπαθιά καὶ νὰ γυμνάζωνται εἰς τὸ νὰ κόπτωσι μὲ τὸ μῆλιόνι ἢ μὲ τὸν σισανὲ τὴν κορυφὴν κινουμένης ἐλάτης οὐχὶ χάριν θεατρικῆς τινος ἐπιδείξεως μέσα εἰς κανὲν στάδιον, ἀλλὰ διὰ νὰ πυκνώσουν ποτὲ τὰς τάξεις τῶν στρατιωτῶν καὶ μαρτύρων τῆς πατρίδος. Καὶ ἔβλεπε τὰ κλεφτοπόουλα οὐχὶ μὲ θόρυβον ἐξεζητημένον, εἰς θεαματικὴν πορείαν ὡς ἐν κινηματογράφῳ πορευόμενα διὰ τῶν πλατειῶν τῶν πόλεων, πρὸς τέρψιν τῶν χαζῶν, ἀλλὰ παρὰ τὰς κόμας διερχόμενα μὲ ἐλαφρὸν θροῦν βημάτων, οὐχὶ ἐπειδὴ νὰ κρυβῶσιν ἐζήτουν ἐκ φόβου. Διότι ἐβρόντων καὶ ἔλαμπον τὰ φλωροκαπνισμένα ἄρματα τῶν καὶ τὰ τσαπράζια καὶ τὰ χαϊμαλιά, καὶ προκαλοῦντες τοὺς Τούρκους συνεκρότου μάλιστα, ὧν θεαταὶ παρίσταντο

ἡ Διάκουρα τῆς Λειβαδειᾶς καὶ ἡ Κίονα τῶν Σαλῶνων καὶ τὰ Βαρδούσια τὰ ψηλά.

Μὲ τοιαῦτα παιδεύματα ἀνεπτύσσετο ὁ Διάκος καὶ μὲ τὸ παράδειγμα τῆς γενεᾶς αὐτοῦ.

Διότι ἐκ τῶν δύο ἀδελφῶν τοῦ πατρὸς ὁ Κωστούλας, ἀφ' οὗ ἐπολέμησε καὶ ἐπὶ τῶν πλοίων τοῦ Κατσῶνη, ἐφανεύθη κατὰ τὴν πολυθρύλητον τεσσαρακονθήμερον διὰ τῆς Πελοποννήσου πορείαν τῶν Ἀνδριταίων, ὁ δὲ Μῆτρος ἔπεσε μετὰ τοῦ Λουκᾶ Καλιακούδα συμπολεμῶν κατὰ τὴν μάχην τῆς παρὰ τὴν Ναζύπακτον Καβρολίμνης. Καὶ ὁ πατὴρ δὲ τοῦ Διάκου, ἐπειδὴ οὐκ ἴσχυον ἐβοῆσαι κατὰ παντοίους τρόπους, ὅπως πάντες οἱ Ἕλληνες, τοὺς κλέφτας ἀλλὰ καὶ μετετέχεν, ὡς φαίνεται, ἐνίοτε τῶν μαχῶν ὡς ἡμερὸς κλέφτης, συλληφθεὶς καθείρχθη ἐν Ὑπάτῃ καὶ ἀπέθανεν ἐν τῇ εἰρκτῇ.

ΤΩΝ ΠΑΛΑΙΩΝ ΚΑΙ ΤΩΝ ΝΕΩΝ

Μετ' γνώμῃ καθ' ἑβδομάδα.

Ἐπὶ τοῦ θρόνου καὶ τοῦ ἀμβωνος αἱ ἀρεταὶ τῶν Ἑλληνίδων ἀνεγνωρίσθησαν ὑπὸ τῆς νέας κοινωνίας. Ἀφωσιωμένοι τῶν ἀγίων ἀνδρῶν, ἄγρια αὐταὶ αὐταὶ καὶ ἡρώικαι μῆτερες ἐδημιούργησαν ποίησιν νέαν, ἀποπνεύσαν τὴν χάριν τῆς ἰδίας ἀγνότητος. Διὰ μοναδικοῦ δὲ αἰσθήματος ἀφοσιώσεως, τοῦ ὁποίου ὅμοιον δὲν ἀπαντᾷ εἰς τὴν ἱστορίαν, ἡδυνήθησαν βραδύτερον νὰ διατηρήσωσιν ἀμετάβλητα ἐπὶ πολλοὺς αἰῶνας τὰ εὐγενῆ αὐτῶν πλεονεκτήματα. Βασανιζόμεναι ὑπὸ θλίψεων, πάσχουσαι ὑπὸ τὸν ζυγὸν μυσαρῶν τυράννων καὶ παρανόμου πίεσεως δὲν ὑπέκυψαν οὐδ' ἐκάμφθησαν ποτε.

Κατὰ τοὺς χρόνους τῆς δουλοσύνης τοῦ ἔθνους τῶν, ἐν μέσῳ τῶν περιστοιχιούντων αὐτὰς δεινῶν, αἱ ἐνάρετοι ἐκείναι γυναῖκες διετήρησαν τὸ γένος τῶν, τὸν τύπον τῆς ωραιότητος αὐτῶν ἀναλλοίωτον. Κατὰ τὴν ἡμέραν δὲ τῶν κινδύνων καὶ τῆς ἀποινάξεως τοῦ ζυγοῦ προέβαλον τὸ ἄβρόν τῶν σιγῆτος πρὸς ὑπεράσπισιν τῆς πίστεως καὶ τῆς πατρίδος καὶ προετίμησαν πάντοτε ἀντὶ τῆς αἰμίας τὸν θάνατον.

Μαργαρίτα Ἀλβάνη Μηνιάτη.

ΕΤΑΙΡΕΙΑ ΤΗΣ ΥΠΕΡ ΤΩΝ ΠΑΤΡΙΩΝ ΑΜΥΝΗΣ

Δωρεαὶ ὑπὲρ τῶν Πατρίων

Ὁ Σεβ. ἀρχιεπίσκοπος Κερκύρας καὶ Παξῶν κ. Σεβαστιανὸς ἀπέστειλε τῇ Ἐταιρείᾳ ὑπὲρ τῆς ἐκδόσεως τῶν Πατρίων συνδρομὴν τοῦ Πετριδεῖου κληροδοτήματος ἐκ δρ. 50.

Ὁ κ. Γρηγόριος Παπαδημητρίου (Ραψίνης) δρ. 5.

Ὁ κ. Γ. Μικέας δρ. 5.

Ὁ κ. Κωνστ. Γ. Ὀρφανίδης Καίρου δρ. 5.

Ἡ κ. Μιρουλιῶ Ἀθανασιάδου Ἄνδρου 8.

Τῇ εὐγενεῖ μερίμνῃ τοῦ ἐν Λίμνης Μιραμβέλλου κ. Ἰω. Ε. Λουκαράκι συνδρ. ἐτησίως ἰδίου δρ. 1.50, Ἐμμ. Κ. Ζωγραφάκη δρ. 2 καὶ Ἐμμ. Α. Μαυροφάρου δρ. 1.50.

Οἱ ἐν Ζαχαρίᾳ ἀναγνώσται διὰ τοῦ ἐφημερίου τῶν σεβ. κ. Γερ. Ποταμιάνου φρ. χρ. 50 ἐπὶ τῇ δεκαετῇ σταδιοδρομίᾳ τῶν Πατρίων.

Ὁ κ. Παράκης Δ. Καμπάνης Ἄνδρου δρ. 5.

Ὁ κ. Ἀντ. Μ. Ἀρτέμις Ἄνδρου δρ. 3.

Ὁ κ. Σπυρ. Π. Λάμπρος δρ. 20.

Τῇ εὐγενεῖ μερίμνῃ τοῦ ἐν Κερκύρᾳ ἱερέως κ. Κ. Πρίφτη Ἀγώνυμος δρ. 3. Σ. Βούλγαρης δρ. 2. Ἄνδρ. Βοντετσιάνος ἱερεὺς δρ. 2. Μιχ. Κοσκινᾶς ἱερεὺς δρ. 2. Χαρ. Μουμούρης δρ. 1. Δ. Καλεντζῆς ἱερεὺς δρ. 1. Ν. Ἰερὸν. Βλάμος δρ. 2. Γερασ. Ραμαντζῆς ἱερεὺς δρ. 1. Σ. Σάββας ἱερεὺς δρ. 1. Μιχ. Βραστής δρ. 1. Α. Μάνδλας ἱερεὺς δρ. 1. Κ. Μουμούρης δρ. 2. Κυρίλ. Μακρογιάννης ἱερεὺς δρ. 2. Δημ. Βασιλᾶς δρ. 2. Δοσ. ἱερ. Ἰουστινιάνης δρ. 2. Γ. Βαρβιτσιώτης δρ. 1. Σπ. Κατοπόδης δρ. 2. Κ. Μεταξᾶς ἱερεὺς δρ. 1. Στ. Κρητικὸς ἐτησίως δρ. 1. Εὐστ. Νικολάουρας ἐτησίως δρ. 2. Κ. Σάμπος ἐτησίως δρ. 2. Ν. Παπαλικοῦργος ἀρχιμ. ἐτησίως δρ. 2. Παρθ. ἱεροδ. Δάϊκος δρ. 1. ἤτοι τὸ ὅλον δρ. 37.

Ἡ Φιλεκαπιδευτικὴ Ἐταιρεία Ἀθηνῶν δρ. 50.

Ὁ δσιώτατος ἡγούμενος τῆς Ἱερᾶς Μονῆς Τοπλοῦ κ. Μεθόδιος δρ. 10.

Ὁ κ. Α. Δ. Ταβλαρίδης δρ. 20.

Οἱ κατάδικοι ἐν ταῖς φυλακαῖς Ρίου διὰ τοῦ ἐπιστάτου κ. Π. Σοφianoπούλου ἔρανον αὐτῶν ἐκ δρ. 10.40.

Ὁ κ. Χρ. Σκαπέρδας (Μεσσήνης) δρ. 10.

Ὁ Θεοφ. Ἐπίσκοπος Θήρας κ. Ἀγαθόγγελος δρ. 10.

Ὁ κ. Ἰω. Π. Γάγγας (Σπάρτης) δρ. 25.

ΒΡΑΧΕΙΑΙ ΕΠΙΣΤΟΛΑΙ

Ν. Χ. Κωνσταντίνου, Κατ'αρχαίαν οἱ κατάλογοι μὲ τὰς ὑποδείξεις ὑπὸ τοῦ χρόνου καὶ τῶν κατὰ τόπους ἀνταποκριτῶν τροποποιήσεις καὶ τίθενται ἀμέσως εἰς ἐνέργειαν. Περὶ τῶν ἀριθμῶν ὅπως οὐτε νὰ σκεφθῶμεν ἀτυχῶς δυνάμεθα.— Γρ. Ν. Ἀμύλης. Εὐχαριστοῦμεν.— Δ. Π. Σάμπος, Ἄντ. Β. Κέρκυρα. α.) Οἱ λαμβάνοντες τὴν πρωτοβουλίαν. β.) Αἱ δημοσιεύσεις γίνονται μόνον μετὰ τὴν λήψιν τῶν δωρεῶν.